

నడిచే నీడలు

బెందాళం క్రిష్ణారావు

నడిచే నీడలు

బెందాళం క్రిష్ణారావు

SAMATHA BOOKS
Srikakulam

Writer's Address:-

BENDALAM KRISHNA RAO,

H.No.4-4-25, 1st Floor,

Jai Santhoshimatha Nilayam,

Ramamandiram Down,

Vaishnava Street,

SRIKAKULAM-532 001,

Mobile: 7396866888,

Email id: bendalamkrishnarao@gmail.com

Price: Rs 100/-

ముఖ్య గమనిక:-

ఈ నవలలో పాత్రలు, ప్రాంతాలు, సంస్థలు పేర్లు, సన్నివేశాలు, సంఘటనలు
అన్నీ కేవలం కల్పితం, ఎవరినీ ఉద్దేశించి రాసినవికావు,

అంకితం

మీడియా మహాసాధాలకు
రాల్లెత్తిన కూలీలుగా
మిగిలిపోయిన
నిజాయితీగల కలం కార్మికులకు.....

ఎర్షలిస్తులుగా ఎదగలేక
కేవలం జర్షలిస్తులుగానే
జీవన సమరం సాగిస్తున్న
అక్షర సైనికులకు.....

నడివే నీడలు

ఆదివారం సాయంత్రం ఆరుగంటలు కావస్తోంది.

దూరంగా ఆకాశంలో మిణుకు మిణుకుమంటూ ఉదయిస్తున్న నక్షత్రాలు.....

పట్టణంలో ఒక్కొటిగా కళ్లు తెరుచుకుంటున్న విద్యుత్ దీపాల వెలుగులు..

సముద్రంపై నుంచి తీరానికి వస్తున్న గాలిపరిమళం...

విశాఖ బీచ్‌లో సందర్శకుల కోలాహలం- పడమటి దిక్కుకు జారిపోతున్న సూర్యుడు.

ఆవరించుకుంటున్న మసకచీకట్లతో పాటు పరుచుకుంటున్న వెలుగుల మధ్య కదిలి పోతున్న మనుషుల వెంట నడిచిపోతున్న నీడలు....

ఒకవైపు సముద్ర తరంగాల తాకిడికి నిశ్చలంగా కనిపిస్తున్న యారాడకొండ. విశాఖపట్నం ఆవిర్భావ వికాసాలకు ప్రతీక.

నగరం క్షణ క్షణానికీ విస్తరిస్తున్నా నాగరికతలు పెరుగుతున్నా మనుషుల మనసులు మాత్రం అంతకంతకూ కుంచించుకుపోతున్నాయి.

మధ్యాహ్నం మూడుగంటలనుంచీ ఆరే బీచ్‌లో ఇసుకతినైపై నడుంవాల్చి అదేపనిగా ఆలోచిస్తున్నాడు అశోక్‌వర్ధన్. ఆలోచనలు మొదడునిండా అల్లుకునిపోతూ మనసును ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుండగా చెవిలో జోరీగలా విష్ణుప్రకాశ్ మాటలే వినిపిస్తున్నాయి.

విష్ణుప్రకాశ్ ఎవరోకాదు అశోక్‌వర్ధన్ స్టాఫ్ రిపోర్టర్ గా పనిచేస్తున్న 'తెలుగుదీపం' దినపత్రిక కు న్యూస్‌నెట్‌వర్క్ ఇన్‌ఛార్జ్. స్వస్థలం కృష్ణాజిల్లా. తెలుగుదీపం ఎమ్‌డి రామకోటిదీ ఈయనదీ ఒకే కులం కావడంతో ఆ పొజిషన్లో సెటిల్‌కావడం ఆయనకు పెద్ద కష్టం కాలేదు.

అక్షరాలను ఆయుధాలుగా చూపించి రిపోర్టర్లద్వారా కలెక్షన్లు రాబట్టడంతో ఈయన దిట్ట. అందుకే రామకోటికి ఈయనంటే వల్లమాలిన అభిమానం. అంతేకాదు రామకోటికిచెందిన బినామీ ఆస్థులన్నింటి వ్యవహారాలుకూడా ఈయనే చూస్తుంటాడని అంతా చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. అందుకే విష్ణుప్రకాశ్ ఏం చెబితే రామకోటికి అదే వేదం.

అంతకుముందు శ్రీరామమూర్తి అనే ఒక పెద్దాయన ఆపోస్టులో ఉండేవాడు. మొదట్నుంచీ నైతిక నిబద్ధత గల ఆపెద్దాయనని పక్కకు తప్పించేసి ఆయనసీట్లో విష్ణు ప్రకాశ్ తిప్పవేసాడు.

న్యూస్‌నెట్‌వర్క్ ఇన్‌ఛార్జ్ అన్న హోదాతోనే న్యూస్‌ఎడిటర్లకు, బ్యూరోఇన్‌ఛార్జ్‌లకు, స్టాఫ్ రిపోర్టర్లకు కలెక్షన్ టార్గెట్లు ఇచ్చి అవి వసూలయ్యేవరకూ వేపుకుతింటాడు. తన ముగ్గురు

కూతుళ్ల పెళ్లిళ్లూ సీమంతాలూ కేవలం తనసంస్థలో పనిచేసే విలేకరులనుంచి సొమ్ములు పిండేసి కానిచ్చేసాడంటే ఆయన చాకచక్యం ఏమిటో ఆర్థం చేసుకోవచ్చు.

విష్ణు ప్రకాశ్ అభిమానం చూరగొనాలంటే ఏ రిపోర్ట్లైనా రాయాల్సింది మంచివార్తలు, స్టోరీలు కాదు. చేయాల్సిందల్లా బ్లాక్మెయిల్ జర్నలిజం బాగాచేసి సంపాదించిన సొమ్ములో కొంత ఆయన కు సమర్పించుకోవడమే. ఇది గుర్తించిన చాలామంది జర్నలిస్టుల ముసుగులోని ఎర్నలిస్టులు నైతిక విలువలకు నీళ్లొదిలేసి పత్రికను పడుపుగత్తెకన్నా హీనంగా మార్చేసి సొమ్ములవసూళ్లద్వారా ఆయన ని సంతృప్తి పరుస్తూ తాము సంతోషపడిపోతూ తమంతటివారు ఎవరూ లేరన్నంతగా జబ్బులు చరుచుకుంటూ ఉంటారు. అటువంటి విష్ణుప్రకాశ్ మాటలే ఇంకా అశోక్వర్ధన్ చెవుల్లో గింగుర్లు తిరుగుతున్నాయి.

“వార్తలు రాస్తే సరా...? పుస్తకాలు చదివితే సరా?...నీకు జర్నలిజం అంటే ఏమిటో తెలుసా? ఏం చేస్తున్నావో అర్థమౌతోందా...? ఇలాగైతే నిన్ను ఉద్యోగం నుంచి పీకేస్తే అడిగేదెవడు.....?” ఇలా ఆయన నోటినుంచి తిట్ల ప్రవాహం మొబైల్ ఫోన్స్పీకర్ నుంచి ఆగకుండా ఆరోజు ఉదయమే అశోక్వర్ధన్ మనసును కలవరపెట్టింది.

అందుకే ‘ఈ ఉద్యోగంలో కొనసాగడమా ? లేదా తప్పుకోవడమా ?’ అనే రెండు ప్రశ్నలు అతని మెదడుని తొలిచేస్తున్నాయి. ఏదీ తేల్చుకోలేని స్థితిలో ఆ ఇసుకతిన్నెపై ఏకాంతంగా సతమత మౌతున్నాడు.

XXXX

XXXX

XXXX

అశోక్ వర్ధన్ ప్రస్తుతం చేస్తున్న ఉద్యోగం విశాఖపట్నంలోనే. అతని సొంతూరు కాకినాడ. అతని తండ్రి సూర్య ప్రసాద్ ఒకప్పుడు రాష్ట్రంలోనే బాగా పేరుపొందిన పత్రికా సంపాదకుడు. సూర్యప్రసాద్ ఎప్పుడో ఆంధ్రపత్రికద్వారా తన పాత్రికేయ జీవితాన్ని ప్రారంభించి ఆతర్వాత జనవాణి, ఆంధ్రప్రభ వంటి పత్రికల్లో పనిచేసి ‘యుగోదయం’ పత్రికకు ఎడిటర్గా పనిచేస్తూ రిటైర్ అయ్యాడు.

ఆ కాలంలో ఎడిటర్ల జీతాలు మూడునాలుగంకెలకు మించకపోయినా అష్టకష్టాలు పడి అశోక్వర్ధన్ను ఎంబిఏ వరకూ చదివించాడు. కందుకూరి వీరేశలింగం, కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు , నార్ల వెంకటేశ్వరరావు వంటి అభ్యుదయ పాత్రికేయుల ఆశయాలను కొనసాగించాలనే తపన ఎప్పటికీ సూర్యప్రసాద్లో కనిపిస్తూ ఉంటుంది. ఇప్పటికీ వయసు ఆరు పదులు దాటింది గానీ అదే తపన నిరంతరం అతని ప్రతి మాటలోనూ వినిపిస్తుంది.

అశోక్ వర్ధన్ కు పదేళ్ల వయసులోనే అతని తల్లి నాగలక్ష్మి మలేరియాతో కన్నుమూసింది. అప్పటి నుంచీ తల్లి కూడా తానే అయి సూర్య ప్రసాద్ కుటుంబాన్ని నడుపుకొచ్చాడు. ఒకగానొక్క కొడుకైన అశోక్ వర్ధన్ ను బాగా చదివించాడు. మరో పెళ్లి చేసుకుంటే వచ్చే సవతి తల్లి ఎక్కడ ఆతనికి ఆరళ్లు పెడుతుందోనని పెళ్లి ఆలోచనను కలలో కూడా ఆతను చేయలేదు.

చిన్నవాడిగా ఉన్న అశోక్ వర్ధన్ ను చూసుకోవడానికి పురుషోత్తం అనే మగ ఆయాని పెట్టాడు. అశోక్ వర్ధన్ కు చిన్నతనంలో తల్లి దూరమైందన్న మాటేగానీ మిగిలిన విషయాల్లో ఏలోటూ రానీయకుండా చూసుకున్నాడు సూర్యప్రసాద్.

చిన్నప్పటి నుంచీ చదువుపై బాగా శ్రద్ధ చూపించే అశోక్ వర్ధన్ చురుకైన విద్యార్థిగా పేరు సంపాదించాడు. హైదరాబాద్ లో ప్రారంభమైన అశోక్ వర్ధన్ చదువు విశాఖపట్నంలో ఎంబిఏ తో ముగిసింది. తండ్రి కొడుకులిద్దరూ విశాఖపట్నంలోనే ఉంటున్నారు.

ఆరోజు రాత్రి పదిగంటలొత్తున్నా ఇంకా అశోక్ వర్ధన్ ఇంటికి చేరకపోవడంతో సూర్యప్రసాద్ మనసు పరిపరి విధాలుగా ఆలోచిస్తోంది.

XXXX

XXXX

XXXX

సరిగ్గా ఇరవై సంవత్సరాలకు ముందు

హైదరాబాద్ లో బాగా సంపన్నులుండే ప్రాంతం 'బంజారా హిల్స్'....అందులో అంతా అధునాతనమైన హంగులతో ఉన్న నాలుగంతస్తుల భవనం. అందులోనే మూడు అంతస్తుల్లో కొన సాగుతోంది 'నేటి దినం' దినపత్రిక కార్యాలయం.

గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ లో ప్రింటింగ్ మెషినరీ అంతా ఉంది. మిగిలిన మూడు ఫ్లోర్లలో ఒకటి ఎడిటోరియల్ విభాగానికీ మరొకటి మార్కెటింగ్, ఇంకొకటి అడ్వర్టైజ్ మెంట్ విభాగానికీ కేటాయిం చేసారు. ఒకదానికొకటి సంబంధం లేకుండా ఒకరు మరొకరి వ్యవహారాల్లో వేలుపెట్టకుండా ఎవరికి వారే మససా వాచా కర్మణా అంకిత భావంతో సంస్థ పురోభివృద్ధి కోసం శ్రమించాల్సిందే. అదే ఆపత్రిక యజమాని బానోజీ రావు లక్ష్యం.

బానోజీ రావుకు పత్రిక గురించి ఒకప్పుడు ఓనమాలు కూడా తెలియవు. కానీ ఇప్పుడు అన్ని పత్రికల్లో కల్లా అత్యధికసర్క్యులేషన్ తో 'నేటి దినం'ను నిల్పడంలో ఆయన దేనికీ వెనుకాడడు.

అతని స్వస్థలం గుంటూరు జిల్లా. వ్యాపారనిమిత్తమై ఇరవైయేళ్ల వయసులోనే డెబ్బైవదశకంలో భాగ్యనగరం వచ్చేసాడు. మొదట కొంత కష్టబడి క్రమంగా కొంతమంది సంపన్నుల ప్రాపకం సంపాదించాడు. స్ట్రాప్ ఓడలను రహస్యంగా కొనుగోలు చేయడం, భారతీయ విగ్రహాలను కళా సామగ్రిని గోప్యంగా ఇతర దేశాలకు చేరవేయడం లాంటి బిజినెస్లు చేస్తూ ఒక చిట్ ఫండ్

వ్యాపారాన్ని ప్రారంభించాడు. ఆ వ్యాపారమే ఆతర్వాత వ్యాపారాలన్నింటికీ దిక్కుచీలా నిలిచింది. అనంతరం పచ్చళ్లవ్యాపారం, రియల్ ఎస్టేట్లు, బట్టలదుకాణాలు, స్టార్ హోటళ్లు...ఇలా అన్ని రకాల వ్యాపారాల్లోనూ ముందుకు సాగాడు.

అదేమి విచిత్రమోగానీ భానోజీరావు ఎందులో వేలుపెట్టినా అప్పటివరకూ అదేవ్యాపారాలు చేస్తున్నవారి చేతులు కాలినంత పనయ్యేది. ఆయన పట్టిందల్లా బంగారంగా మారింది. అంతే పత్రికా వ్యాపారం లోకి ప్రవేశించాలనుకున్నాడు. ఆయన పత్రికా వ్యాపారం ప్రారంభించేనాటికి అది పత్రికా రంగంగానే ఉండేది. అప్పటికే తెలుగులో చాలా పత్రికలు ఉండేవి. అయితే వాటిని నడిపే వారిలో ఎక్కువమంది భాషా సాహిత్యాలపై అంతో ఇంతో పరిచయం, అవగాహన ఉన్నవాళ్లే. ఆసక్తికొద్దీ పత్రికలు పెట్టడం కాస్తా అటూఇటూగా ఆపత్రికలను కొనసాగించడం మాత్రమే తెలుసు. అందువల్ల అవి పరిమితసంఖ్యలో మాత్రమే పాఠకులకు చేరేవి. అందరికీ అందుబాటులో ఉండేవి కావు. హైదరాబాద్, విజయవాడ లాంటి పెద్ద నగరాలకే అవి పరిమితమై ఉండేవి.

ఉత్తరాంధ్ర జిల్లాల్లోని పాఠకులకు సాయంకాల పత్రికల్లా అందేవి. అక్కడే భానోజీరావుకు బుర్ర పాదరసంలా పనిచేసింది. తనకు తెలిసిన మార్కెటింగ్ టెక్నిక్స్ని అమలు చేయాలనుకున్నాడు. అనుకున్నదే తడవుగా వామపక్షభావజాలంతో ఉన్న ఒక జర్నలిస్టుని పట్టుకుని ఆయనని నీడలోనే ఉంచేసి తానే ఎడిటర్ గా పబ్లిషర్ గా 'నేటి దినం' పత్రికను విశాఖపట్నం జిల్లాలోని ఒక మూరు మూల గ్రామం నుంచి మొదలుపెట్టాడు.

నేటిదినం పత్రిక అలా దినదినప్రవర్ధమానమై మిగిలిన పత్రికల సర్క్యులేషన్ ని అనతికాలంలోనే అధిగమించి బాగా స్థిరపడింది. అయితే నేటిదినం పత్రిక ప్రారంభమైన పదేళ్లకు కొత్త ప్రమాదం ఎదురైంది 'యుగోదయం' అనే మరోపత్రిక రూపంలో. ఒకప్పుడు భానోజీరావు వాడుకుని వదిలేసిన వామపక్ష జర్నలిస్టు సంపాదకునిగా ఈ పత్రిక మొదలైంది.

ప్రారంభమైన తొలినాళ్లనుంచే నేటిదినం పత్రిక కన్నా విభిన్నంగా వార్తాకథనాలు ఇవ్వడం లోనూ, ఆకర్షణీయంగా శీర్షికలు పెట్టడంలోనూ ముందజలో ఉండి చాలా తక్కువ సమయంలోనే పాఠకులను ఆకట్టుకుంది. అయినా సరే మార్కెటింగ్ టెక్నిక్స్ భానోజీరావుకు తెలిసినంతగా

'యుగోదయం' పత్రిక యజమానులకు తెలియకపోవడం తో నష్టాలు తప్పలేదు. ఆపత్రికకు అలా ఒక పదేళ్లు గడిచాక సూర్యప్రసాద్ ఎడిటర్ గా వచ్చాడు.

పత్రికను పూర్తిస్థాయిలో బలోపేతం చేయాలంటే ఆర్థిక పరిపుష్టి అవసరం. దానికి పెట్టుబడి పెట్టగలిగే స్థితిలో యజమానులు లేరు. పుట్టిన పదేళ్లకే మూతబడేస్థితికి దిగజారింది 'యుగోదయం' పత్రిక సర్క్యులేషన్. దానిని నమ్ముకుని ఉన్న జర్నలిస్టులు మిగిలిన సిబ్బంది రోడ్డున పడకుండా ఉండాలంటే తక్షణమే పెట్టుబడి కావాలి. పత్రికకు పెట్టుబడి పెట్టగలిగిన సత్తా ఉన్న ఒక రాజకీయ

ప్రముఖుడిని సంప్రదించాడు సూర్యప్రసాద్. ఆయన పేరు చంద్రశేఖరరెడ్డి. అప్పటికే ఆయన పార్లమెంటు సభ్యునిగా ఒక వెలుగు వెలిగిపోతున్నాడు. తన పాతపరిచయాన్ని ఒకసారి రెన్యూవల్ చేయించుకుని ఆయనని యుగోదయం పత్రికకు పెట్టుబడి పెట్టడానికి ఒప్పించాడు సూర్యప్రసాద్.

రాష్ట్రంలోని పది ప్రధాననగరాలనుంచి ఒకేసారి 'యుగోదయం' పత్రికను విస్తరించడానికి ప్రణాళికలు మొదలయ్యాయి. అదేజరిగితే భానోజీరావు పత్రికావ్యాపారానికి ఒకఅవరోధం ఏర్పడినట్టే.

XXXX

XXX

XXXX

'నేటిదినం' పత్రిక కార్యాలయం నాలుగో అంతస్తు. అది చైర్మన్ భానోజీరావు ప్రత్యేక రెస్టోరేషన్. అందులో ప్రవేశానికి అందరికీ అర్హతలేదు. కేవలం నలుగురికి మాత్రమే అందులోకివెళ్లగలిగే అర్హత ఉంది. వారు భానోజీరావుకి నమ్మినబంట్లు. ఆయనగీచిన గీతదాటడానికి కలలో కూడా సాహసించరు. భానోజీ పత్రికా సామ్రాజ్యానికి ఆనలుగురే మూలస్తంభాలు.

వారిలో ఒకరు వీరేశ్వర్. నేటిదినం పత్రిక న్యూస్ నెట్ వర్క్ అంతా ఆయనే అజమాయిషీ చేస్తాడు. మరొకరు ఇంద్రసేనారావు పత్రికలో పనిచేసే సబ్ ఎడిటర్లందరికీ మార్గనిర్దేశకుడు. ఎడిటర్లాంటి వ్యక్తి. ఇంకొకరు రాఘవేంద్ర. ఈయన ప్రకటనల విభాగానికి జనరల్ మేనేజర్. మిగిలింది అనంత ప్రకాశ్. సర్క్యులేషన్ విభాగానికి జనరల్ మేనేజర్.

ఈనలుగురితో పాటు భానోజీరావు ప్రత్యేక సమావేశం ఏర్పాటు చేసాడు.

ముందుగా భానోజీరావు విషయాన్ని ప్రస్తావిస్తూ "ఈ మీటింగ్ ఎందుకోసమన్నది మీకు తెలుసు. .. ఏం చేస్తే బాగుంటుంది? " అన్నాడు

ఈ మీటింగ్ వెనుక అసలుకారణం ఏమిటన్నది నలుగురికీ సూచాయగా తెలుసు. 'యుగోదయం' పత్రికను మల్టీఎడిషన్లతో విస్తరించడానికి జరుగుతున్న సన్నాహాలపై వారిదగ్గర కావాల్సినంత సమాచారం ఉంది.

మళ్లీ భానోజీరావు మాట్లాడుతూ "మన పత్రిక ఇప్పుడు ఆరు ఎడిషన్లతో ఉంది. మొత్తమ్మీద సర్క్యులేషన్ ఐదు లక్షల కాపీలు కూడా దాటలేదు. ఆపేపర్ కి సరైన మేనేజ్ మెంట్ లేకపోయినా రెండు ఎడిషన్లకే రెండున్నర లక్షల సర్క్యులేషన్ ఉందని ఎబిసి నిర్ధారించింది."

దానికి అనంతప్రకాశ్ తలూపుతూ "అవును సార్... మీరు చెప్పింది నిజమే" అన్నాడు. రాఘవేంద్ర సర్దిచెబుతున్నట్లుగా "కమర్షియల్ యాడ్స్ మనకే ఎక్కువ వస్తున్నాయి. ఆవిషయంలో మనమే ముందున్నాం" అన్నాడు.

దానికి భానోజీరావు స్పందిస్తూ “ఇప్పటికి సర్క్యులేషన్లో మనపేపరే ముందుంది కాబట్టి మనకు యాడ్స్ ఎక్కువగా వస్తున్నాయి. అందులో విశేషమేముంది? కానీ భవిష్యత్లో ఇదేవిధంగా యాడ్ రెవెన్యూ, సర్క్యులేషన్ ఉంటుందని గ్యారెంటీ ఇవ్వగలరా?” అని ప్రశ్నించాడు. మళ్లీ “రేపటి పరిస్థితి కూడా ఇలాగే ఉంటుందని నేను అనుకోను. వాళ్లు పది ఎడిషన్లతో ఆపేపర్ తీసుకురావాలనుకుంటున్నారు. అలాంటప్పుడు ఎంతలేదనుకున్నా పదిలక్షల కాపీలకు తగ్గకుండా వారి సర్క్యులేషన్ పెరిగే అవకాశం ఉంది. అప్పటికి మన స్థితి ఏమిటి? రెండో స్థానంతోనే సరి పెట్టుకుంటామా.....?” అన్నాడు భానోజీ రావు.

“లేదు..లేదు..అలా జరిగితే మనకే నష్టం” అన్నాడు కంగారుగా ఇంద్రసేనా రావు.

“మీకు పరిచయం ఉన్న రాజకీయపెద్దలతో చెప్పించి పత్రికా వ్యాపారంలోకి అడుగు పెట్టాల్దని ఎం పి చంద్రశేఖరరెడ్డిపై వత్తిడి తీసుకొస్తే....” చిన్న సూచన చేసాడు అనంత ప్రకాశ్.

“ ఆ ప్రయత్నం కూడా జరిగిపోయింది. స్వయంగా ముఖ్యమంత్రి చేతనే వద్దని చెప్పించా.. ఇద్దరు కేంద్రమంత్రులతో కూడా వత్తిడి చేయించా...పత్రికా వ్యాపారం ఏమంత బాగోలేదని, అందులో వేలుపెడితే నష్టాలే తప్పా లాభాలు కళ్లచూడలేమని చెప్పించా. కోట్ల రూపాయలు పారేసి రోడ్డు మీద రూపాయిబిళ్లలు ఏరుకోవడంలా ఉంటుందని కూడా చెప్పించా..అయినా ఆ ఎంపీ వినే పరిస్థితిలో లేడు” చెప్పాడు భానోజీరావు.

“అయితే పేపర్ని అడ్డంపెట్టుకుని ప్రధానమంత్రి కాలేకపోయినా కనీసం కేంద్రమంత్రి కావాలన్నదే చంద్రశేఖరెడ్డి ఆలోచనలా ఉంది” తానేదో కొత్తగా కనిపెట్టినట్లు అన్నాడు వీరేశ్వర్ భానోజీ రావు ముఖంలో అసహనం పెరుగుతోంది. దానిని బయటకు కన్పించనీయకుండా జాగ్రత్త పడుతూ “అన్ని ప్రయత్నాలూ అయ్యాకే ఇలా మీతో చర్చిస్తున్నా...ఎం చేద్దామంటారో చెప్పండి” అన్నాడు.

“ఆ పత్రిక విస్తరించడానికి ఆయనకు ఉన్న ఆర్థిక వనరులు ఏమిటో ?” అన్నాడు అనంత ప్రకాశ్.

“ఏముంది...రాష్ట్రంలో లిక్కర్ తయారీ యూనిట్లన్నీ చంద్రశేఖరరెడ్డివే. వాటినుంచే లిక్కర్ కొనుగోలు చేసి ప్రభుత్వం లైసెన్సెడ్ వైన్ షాపుల ద్వారా అమ్మిస్తోంది. దానిమీదే అతని వ్యాపార, రాజకీయ సామ్రాజ్యాలు ఆధారపడి ఉన్నాయి” చెప్పాడు వీరేశ్వర్.

వెంటనే భానోజీ ముఖం వెలిగిపోయింది. “మన నేటిదినం పత్రిక ఈరోజు నుంచీ ‘సంపూర్ణ మద్య నిషేధం’ కోరుకుంటోందని ప్రకటించండి. మద్యం మత్తులో జీవితాలు కోల్పోయినవారు, తాగుడు అలవాటువలన ఆర్థికంగా పతనమైనవారు, రోగాలపాలైనవారు ఎందరో ఉంటారు. ఇలాంటివారి వివరాలు బాగా సేకరించి మానవీయ కథనాలద్వారా హైలెట్ చేయండి. మన

విలేకరుల ద్వారా ఎక్కడికక్కడ జనాన్ని రెచ్చగొట్టించి మద్యం దుకాణాలపై దాడులు చేయించండి. ఆ న్యూస్ మనపేపర్లో హైలెట్‌గా ప్రచురించండి. అది చూసి గ్రామ గ్రామానికి, మండలం నుంచి మండలానికి, జిల్లా నుంచి జిల్లాకు...అలా రాష్ట్ర మంతలా మద్య నిషేధంపై ఉద్యమాన్ని తీసుకు రండి.....” అంటూ ఆవేశంగా చెప్పుకుంటూ పోతున్నాడు.

మధ్యలో వీరేశ్వర్ జోక్యం చేసుకుంటూ “సార్! మీరు చెప్పింది బాగానే ఉంది కానీ, మద్యం వ్యాపారం మీదే ప్రభుత్వం, రాజకీయ పార్టీల మనుగడ ఆధారపడి ఉంది. అన్ని పార్టీల నాయకులూ ఈ వ్యాపారంలో ఉన్నారు. మనం సపోర్టు చేసే పార్టీ నుంచి కూడా ఈ విషయంలో వ్యతిరేకత వస్తుందేమో..? ఒకసారి ఆలోచించండి” అంటూ సందేహం వ్యక్తం చేశాడు.

“తప్పదు... ఒకటి కావాలంటే మరొకటి వదులుకోక తప్పదు. అది కూడా మనం పూర్తిగా జీవితాంతం మద్యనిషేధానికి కట్టుబడి ఉండం కదా! మనకు కావాల్సింది చంద్రశేఖరరెడ్డి ఆర్థిక మూలాలను దెబ్బతీయడమే. అంతే కాకుండా మద్య నిషేధం పై మనం ఎక్కువగా ఉద్యమిస్తే సామాజిక కార్యకర్తలు, ప్రజా సంఘాలు, ప్రజలు ఎక్కువమంది హర్షిస్తారు. వారిని అడ్డం పెట్టుకుని ఈ ఉద్యమం బాగా ఉధృతమైపోతుందంటూ ఫోకస్ చేద్దాం. అటు పత్రిక ప్రారంభించ లేక ఆ ఎం.పి. చతికిల బడతాడు. ఈ ఉద్యమం ద్వారా ప్రతి పక్షంలో ఉన్న మనం సపోర్టు చేసే రాజకీయ పార్టీకి ఎక్కువ ప్రచారం కల్పించొచ్చు. వారి నుంచి విరాళాలు కూడా మనకే వస్తాయి. వారు తర్వాత ఎన్నికల్లో అధికారంలోకి వచ్చే అవకాశాలు కూడా పెరుగుతాయి. మద్య నిషేధానికి మద్దతునిచ్చే ప్రతీ ఒక్కరి ఫోటోలు కలర్‌లో వేయండి. సర్క్యులేషన్ కూడా పెంచుకోవచ్చు .ఎలా ఉందీ ప్లాన్? ” అన్నాడు ఉత్సాహంగా భానోజీ రావు.

“చాలా బాగుంటుంది. మనకి అన్ని విధాలా ప్రయోజనమే” అన్నారు మిగతా నలుగురూ. అంతే

ఆ మరుసటి రోజు నుంచీ భానోజీ మార్కు ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. ఏ ఏ అంచనాలు వేస్తూ ఉద్యమాన్ని నడిపారో అవే ఫలితాలు కన్పించాయి.

నెలరోజుల్లోనే అన్ని జిల్లాలకూ మద్య నిషేధ ఉద్యమం వ్యాపించింది. అప్పటి వరకూ ఊరూ పేరూ లేని వారు కూడా ఈ ఉద్యమం పుణ్యమా అని కావాల్సినంత ఉచిత ప్రచారాన్ని సంపాదించు కోగలిగారు.

ఈ ఉద్యమంలో మద్యం షాపులపైనా, గొడొళ్లపైనా, తయారీ కేంద్రాలపైనా జరిగిన దాడులను ప్రభుత్వం అడ్డుకోలేక చేతులెత్తేసింది.

దానిపైనే ఆధారపడి వ్యాపారాన్ని, రాజకీయాలను నడుపుతున్న ఎం.పి. చంద్రశేఖరరెడ్డికి కోట్లాది రూపాయల నష్టాలు వచ్చేసాయి. ‘యుగోదయం’ పత్రికలో పెట్టుబడి పెట్టాలనుకున్న

అలోచనని పూర్తిగా మానుకున్నాడు. ఇంతలో ఎన్నికలు వచ్చేసాయి. ఆ సమయంలోనే చంద్ర శేఖరరెడ్డి రాజకీయ ప్రత్యర్థుల చేతుల్లో హత్యకు గురయ్యాడు.

అంతటితో మద్య నిషేధ ఉద్యమం కూడా కొన్ని నెలల వ్యవధిలోనే చల్లారిపోయింది. భానోజీ అండ్ కో లక్ష్యం నెరవేరింది.

రెండు ఎడిషన్లతో కుంటి నడక నడుస్తున్న 'యుగోదయం' పత్రిక శాశ్వతంగా మూత పడి పోయింది. అందులో ఉన్న జర్నలిస్టులు ఇతర విభాగాల సిబ్బంది తమ శక్తిమేరకు ఇతర పేపర్లలో పనులను వెతుక్కుంటూ వెళ్లిపోయారు. దానికి ఎడిటర్ గా ఉన్న సూర్య ప్రసాద్ ఎక్కడికీ వెళ్లలేక రిటైర్మెంట్ తీసుకున్నాడు.

తన కొడుకు అశోక్ వర్ధన్ కు ఇంకా ఉండడం, తన ప్రయత్నాలు ఇలా విఫలమై తనకు ఉద్యోగం లేకపోవడం... ఏం చేయాలో తెలియని స్థితిలో సూర్య ప్రసాద్ కు బతుకు ఒక పెద్ద ప్రశ్న లా సవాల్ చేస్తోంది.

xxx

xxx

xxx

ఆదివారం..... రాత్రి పది గంటలు దాటుతోంది.

రామకృష్ణా బీచ్ లో జనం సందడి తగ్గుతూ వస్తోంది

అంతలో మొబైల్ ఫోన్ రింగయ్యింది. అలోచనల నుంచి బయటపడి అశోక్ వర్ధన్ దానివైపు చూసాడు. అదే పనిగా మారుమ్రోగుతోంది అది. అవతలి నుంచి జ్యోతిర్మయి ఫోన్ చేస్తోంది. కాల్ రిసీవ్ చేసుకున్నాడు.

“హాయ్! అశోక్ ఎక్కడున్నావ్? ఏం చేస్తున్నావ్ ? ” జ్యోతిర్మయి ప్రశ్నల వర్షం ఫోన్లో.

“ఆ..హలో ! జ్యోతీ ఎక్కడ నుంచి మాట్లాడుతున్నావ్?నేను ఊరికే ఆర్కె బీచ్ లో ఉన్నా...” చెప్పాడు అశోక్ వర్ధన్.

“బీచ్ లోనా ! అక్కడేం చేస్తున్నావ్ ? ఇంకా ఇంటికి వెళ్లేదా?మీ నాన్నగారు కంగారు పడుతూ నాకు ఫోన్ చేసారు ”

అతడు సమాధానం చెప్పబోయేలోగానే

“ సరే సరే నేనే వస్తున్నా నిన్ను పికప్ చేసుకుని వెళ్లడానికి ” అంటూ ఫోన్ కట్ చేసిందామె. అప్పుడు అతడు తన మొబైల్ వైపు చూసాడు. తన తండ్రి ఫోన్ నుంచి నాలుగు మిస్సెడ్ కాల్స్. వాటిలో ఒక్కటి కూడా తాను చూసుకోలేక పోయానా...అంటే అంత పరధ్యానంగా ఉన్నానా....అని అనుకున్నాడు.

వెంటనే సూర్య ప్రసాద్ కు ఫోన్ చేసి “నాన్నా! భోజనం చేసారా? మీ కాల్స్ చూసుకోలేక పోయాను... మరో పది నిమిషాల్లో ఇంటికి వచ్చేస్తా” అని చెప్పాడు.

“అశోక్ ఏం జరిగింది? ఇంత లేట్ ఎప్పుడూ కాలేదు?.....” అంటూ సూర్యప్రసాద్ ఏదో కంగారుగా అడుగుతున్నాడు.

“నాన్నా! నేను వచ్చాక అన్నీ చెప్తాను ” అని కాల్ కట్ చేసాడు అశోక్ వర్ధన్. కొన్ని నిమిషాలు గడిచాయి.

బీచ్ రోడ్ పక్కన పార్కింగ్ ప్లేస్ లో తన హెలాండా ఏక్స్ వాను పార్క్ చేసి అశోక్ వర్ధన్ వైపు వస్తోంది జ్యోతిర్మయి.

జ్యోతిర్మయి చూడడానికి సాధారణమైన అమ్మాయిలాగే ఉంటుంది. కానీ అసాధారణమైన కళ్లు ఆమెవి. ఒకసారి చూస్తే ఆమెను ఎవరూ మర్చిపోలేనంతగా ఆకట్టు చైతన్య జ్యోతుల్లా ప్రకాశిస్తూ ఉంటాయి. ఆమె వృత్తి రీత్యా న్యాయవాది. ప్రవృత్తి రీత్యా సామాజిక హక్కుల కార్యకర్త.

దూరం నుంచే అశోక్ వర్ధన్ ను గుర్తుపట్టి అతనికి దగ్గరగా వచ్చిందామె.

“అశోక్! ఇక్కడేం చేస్తున్నావ్? ఎంత టైమ్ అయ్యుందో తెలుసా? పద ఇంటికి వెళ్దాం” అంది “సరే పద” అంటూ లేచాడు.

“వెహికల్ కూడా తీసుకొచ్చినట్లు లేవు... ఏం జరిగింది...?” మళ్ళీ ప్రశ్నించింది.

“మనసుకు చికాకుగా ఉండి వెహికల్ తీసుకురాలేదులే” చెప్పాడతను.

“ఎందుకంత ప్రస్టేషన్ లో ఉన్నావు ? ఏం జరిగింది? ” మళ్ళీ అదే ప్రశ్న ఆమెది.

“ఏమీలేదులే... రేపు మాట్లాడుకుండాం...” అన్నాడు అశోక్ వర్ధన్.

అతని స్వభావమే అంత... మనసుకు ఎంతో కష్టమనిపిస్తే తప్పా ఇష్టమైన వాళ్ల దగ్గర కూడా పెదవి విప్పడు. ప్రతీ సమస్యనీ ఒంటరిగా అధిగమించాలని ప్రయత్నిస్తాడు. బాల్యంలోనే తల్లిని కోల్పోవడం అతని జీవితంలో పెద్ద విషాదం. అందువల్లే ఎలాంటి సవాళ్లనైనా ఒంటరిగా ఎదుర్కోవడం అతనికి అలవాటైపోయింది.

అశోక్ వర్ధన్ తన తండ్రితో కలిసి ఉంటున్నది సీతమ్మధారలో జ్యోతిర్మయి తన పెంపుడు తండ్రి సత్యన్నారాయణతో కలిసి ఎం.వి.పి.కాలనీలో ఉంటోంది.

సూర్యప్రసాద్ ఆందోళనని ఫోన్లోనే గమనించిన జ్యోతిర్మయి ఆసమయంలో అశోక్ వర్ధన్ ను తీసుకువెళ్లడానికొచ్చింది.

జ్యోతిర్మయికి అశోక్ వర్ధన్ తో పరిచయం మూడేళ్ల కిందట జరిగింది. అది కూడా న్యూస్ కవరేజ్ విషయాల్లోనే మొదలైంది. ఆజిల్లాలోని కాకిపల్లి అనే మారుమూల తీరప్రాంత గ్రామం పక్కనే ఉన్న చిత్తడినేలల్లో ఒక కార్పొరేట్ కంపెనీ థర్మల్ విద్యుత్ ప్లాంట్ ఏర్పాటు చేసే సందర్భం లో

End of Preview.

Rest of the book can be read @
<http://kinige.com/book/Nadiche+Needalu>

*** * ***